

2n Festival de música de cambra de la Calderona

Serra

15 de juliol a les 20.30h
Església Mare de Déu dels Àngels

Kairós Project Ensemble
Brahms i l'amor per la Cultura

Després del gran èxit de públic de l'any passat, en aquesta edició 2022 hem decidit continuar apostant per una formació molt característica i volguda pels mateixos compositors, però una mica més desconeguda per al gran públic: el sextet de corda.

Continuant amb el meravellós fil conductor que és Johannes Brahms, en el concert de hui tindrem l'ocasió d'escoltar el segon dels sextets escrits pel compositor alemany. Aquestes obres són sens dubte dues de les obres cims de la música de cambra. A través dels seus sextets podem realitzar un viatge al llarg de la producció cambrística de Brahms a la primera meitat de la seua vida, i entre la primera i la segona edició del festival hem volgut recórrer-la. Dues obres sublimes escrites per a una formació no excessivament prolífica fins ara i de la qual Brahms es val per expandir les seues opcions a les formacions de corda. Tots dos sextets estan estretament lligats al sentiment amorós, i dedicats a la que va ser la seua promesa Agathe von Siebold. El primer dels seus sextets Op.18 va aparéixer el 1860, i el segon Op.36, que escoltarem hui, cinc anys més tard. Les dues obres es troben entre les més melòdiques i atractives de tota la seua producció. La personalitat del compositor resulta evidentment plasmada en la seua música, i és palpable des dels primers compassos del primer dels seus sextets fins a les últimes notes del segon.

Escrit en Sol Major, va ser escrit entre 1864 i 1865 i va ser estrenat a Boston, Estats Units. Consta de quatre moviments que tenen un sentit de continuïtat molt marcat. A diferència del primer sextet, aquest naix en una època de molta maduresa del compositor, escrit amb més austeritat, però d'una bellesa inigualable.

La riquesa de la invenció de Brahms es fa notar des del principi. Una viola murmurant tranquil·lament estableix l'escena per al tema principal del primer violí amb una línia que passa primer per la tonalitat principal de Sol i de seguida per la inesperada tonalitat de Mi bemol. La figura de la viola proporciona una sensació d'inquietud quan el violí troba el camí de tornada a la tonalitat original, després d'haver explorat altres opcions més allunyades.

Després que es repeteix la idea principal, el primer violoncel canta el tema principal mentre els violins reprenen les figures murmuradores. El moviment procedeix amb tota mena d'elegància atractiva i entranyable, incloent-hi un tema secundari, presentat pel violí primer, que resulta ben encantador. Així, l'encant i la bellesa vetlada coexisteixen en un moviment que està ple de subtileza compositiva i força de disseny.

Brahms posa el Scherzo en segona posició i el converteix en un lloc d'intimitat de clau menor expressat en els termes contrapuntístics i rítmics més sofisticats. La secció del Trio proporciona un gran contrast: Està en compàs ternari mentre que la secció principal està en binari; la tonalitat és sol major en lloc de sol menor i l'esperit és elegantment hongarès. Però la força subjacent del moviment, com de tota l'obra, és el contrapunt magistral que enriqueix la textura musical.

El tercer moviment, Adagio destaca per ser un tema en variacions. Aquest conjunt de variacions no només és una gesta tècnica, sinó que també és música molt expressiva.

Va ser una excel·lent decisió col·locar l'Adagio a la penúltima posició, considerant l'atrafegat atletisme de la secció principal del final. Les exigències tècniques per al sextet són considerables en els passatges de l'últim moviment (que recorden una mica l'efervescència scherzo de Mendelssohn), i el lirisme contrastant irradia el tipus de calor brahmsià que és tan reconfortant com tot allò que ofereix el romanticisme del segle XIX.

El programa començarà amb una obertura deliciosa de Richard Strauss, escrita per a la seua òpera Capriccio, en la que el compositor tracta el tema tan recurrent en l'òpera com decidir que és més important, si la música o les paraules.

Com a nexa entre les dos obres comptarem amb una de les peces més desconegudes del repertori per a sextet de corda. El sextet inacabat de Borodin, del qual el compositor va escriure únicament dos moviments. Una obra d'una musicalitat deliciosa, que presenta melodies que quedaran dins de l'oït de l'espectador durant molt de temps.

PROGRAMA

R. Strauss: Sextet de l'òpera Capriccio

A. Borodin: Sextet en re menor (Incomplet)

J. Brahms: Sextet per a cordes nº2 en Sol m Op.36

Sjaan Oomen - Violí

Olatz Ruiz de Gordejuela - Violí

Santa Vizine - Viola

Georgi Anichenko - Violoncel

Álvaro Gallego - Viola

Salvador Bolón - Violoncel